

Od Franceta Bevka do nas

V želji, da bi spodbujali radovednost in znanje ter da bi bilo to čim trajnejše, smo na OŠ Frana Erjavca Nova Gorica v letošnjem letu v okviru rednih kulturnih dni načrtovali in izpeljali nekoliko drugačen kulturni dan. Pravzaprav to ni bil le en sam dan, ampak mnogo dni, ki so jih učenci plemenitili od oktobra do maja. Vse skupaj se je začelo, ko sva učiteljici slovenščine v 6. razredu – Mojca Batič Škarabot in Andrea Štanta - načrtovali ekskurzijo v Zakojco, na domačijo primorskega pisatelja Franceta Bevka. Namen ekskurzije je bil ponuditi šestošolcem trajen spomin ne samo na ekskurzijo in pisatelja, ampak tudi na vrednote, ki jih je ta zasledoval v svoji literaturi. Da bi te ponovno postavili v ospredje, sva izbrali sočutno in tragično zgodbo drobne sinice iz istoimenske pripovedi (France Bevk: Sinica, Otroška leta, 1949), ki se je odločila za svobodo, čeprav je morala zanjo dati življenje. Zgodbo, ki so jo učenci prebrali in skozi različne didaktične igre pred pisateljevo domačijo tudi raziskovali, je povezovala rdeča nit drobne sinice, ki je kasneje vodila v spoznavanje simbolike ptic v šoli. Učenci so se poglobili tako v besedilo in njegove vrednote kot v značilnosti in življenjski prostor sinice v naravi. Da bi ptico privabili v naše bližnje okolje in jo opazovali skozi šolska okna smo simbolično ob šoli posadili mlado drevo, ki bo v prihodnosti k temu pripomoglo. Ta dogodek pa ni slučajno potekal v času, ko smo obeležili dan Zemlje, saj smo želeli mlado generacijo s tem dejanjem opomniti, da smo ljudje del narave. Pri sajenju mladega drevesa je prisostvovala tudi ravnateljica šole Lara Brun, ki je otroke pohvalila za celoleten trud in jim polagala na srce, da bo to drevo zanje trajen spomin na njihovo prizadevanje za boljši jutri. Povabila jih je, naj se vrnejo čez deset, dvajset ... let in pripovedujejo o svojem drevesu. Rekli bi lahko, da smo Bevka pripeljali k sebi domov v trajen spomin in da se že veselimo sinic, ki bodo pele v naši bližini tudi čez desetletja.

Mojca Batič Škarabot

S postaje v Hudajužni smo odšli naravnost na cesto, zato smo morali biti zelo previdni. Pot se je spremenila, postala je strma. Bila mi je všeč, saj sem na vlaku počivala. Čez kakšno uro in pol smo bili že na cilju – pri Bevkovi domačiji. Vsi so slikali kozi, ki sta se pasli v bližini, jaz pa sem raziskovala. Pri domačiji smo pomalicali, nato nas je prijazna vodička peljala v hišo. (Isabel Plahuta, 6. b)

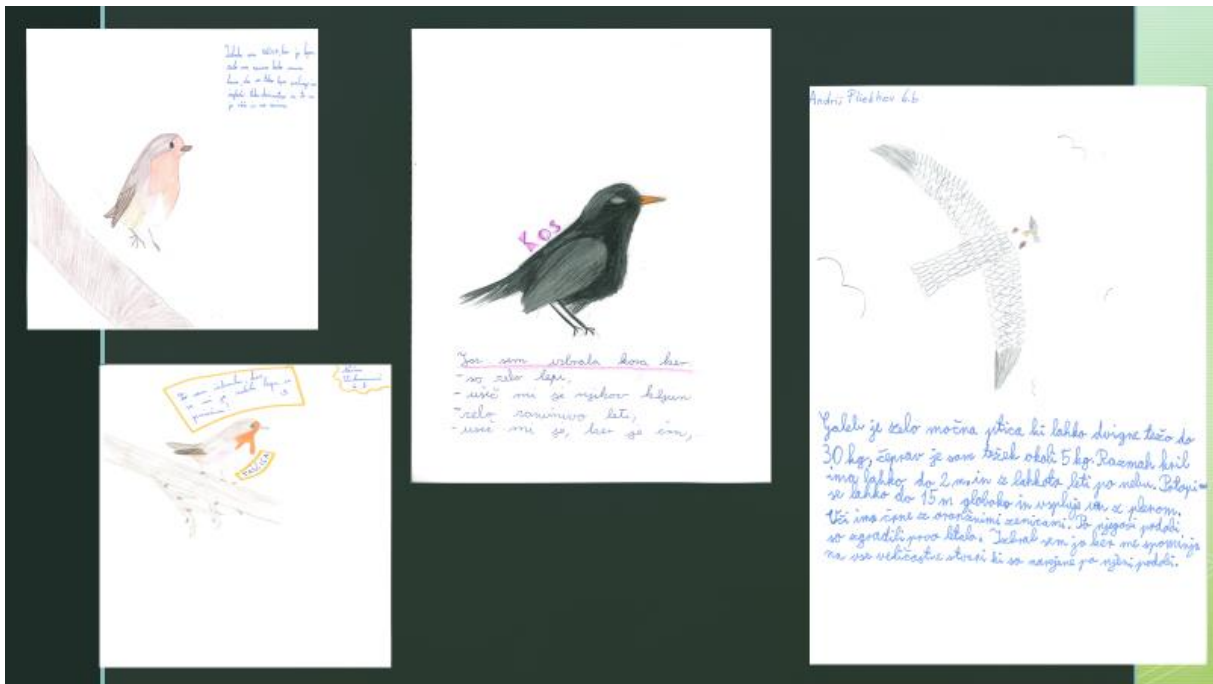
Vožnja je bila dolga, zabavna, prijetna ter zanimiva. Med vožnjo smo poslušali glasbo, se pogovarjali, opazovali naravo, se zabavali ... na kratko zabave ni manjkalo. (Ana Mlakar, 6. b)

Po poti smo videli potoke in drevesa, poleg tega smo poslušali ptičje petje. Čez čas smo videli prekrasno drevo, ki mi je bilo povsem neznano. Po nebu so letele ptice in pele, nato pa smo prišli do jase, na kateri so bila prekrasna drevesa, ki so bila kot v pravljici. (Neiša Vukmirović, 6. b)

Misli učencev o ekskurziji

Misli učencev kako bi ravnali, če bi bili v vlogi določenega literarnega junaka

Uprizoritve ptic in misli učencev o njih

REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA

REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA

Posadili smo naše drevo ...